

[Forsvarsministeren]

faresituation, som kan blive udsat for det ene og for det andet, og som må have et rimeligt krav på, at vi i fremtiden giver dem mulighed for at træne og uddanne sig til den opgave, de muligvis – forhåbentlig aldrig – en dag skulle komme til at løse.

Det er et andet udgangspunkt, når man skal vurdere dette her, hr. Albrechtsen, men jeg er helt klar over, at vi ser meget forskelligt på den sag.

Albrechtsen (VS):

Det er helt rigtigt, at vi ser meget forskelligt på det. Forsvarsministeren er formentlig verdens mest ubekymrede menneske uanset alt, hvad der sker omkring os. Nu nævner forsvarsministeren dette med frivilligheden, men frivilligheden gælder jo netop ikke lægerne – det vil forsvarsministeren formentlig bekræfte – for de er tjenstligt forpligtede til at muliggøre, at disse øvelser afholdes. Jeg forstår, at forsvarsministeren ikke ønsker, at jeg skal have indflydelse på, om det går rigtigt til efter konventionerne osv. Det er én ting, men hvem skal så afgøre det? Skal ministeren – det går jeg ud fra – ministeren, som er helt ubekymret, og som slet ikke ser noget problem i det? Eller hvem skal afgøre det? Skal lægerne selv have lov til at afgøre det? Det synes jeg er meget vigtigt at få afklaret, for jeg er aldeles ikke tryk ved, at vores helt ubekymrede minister skal afgøre dette her.

Thoft (SF):

Frivilligheden for deltagerne i disse afhøringsøvelser har vi sådan set dokumenteret for to år siden, da sagen var fremme, og hvor det var muligt at dokumentere, at de officerer, som blev indkaldt, fik oplyst, at de ville blive tvangsudskrevet, såfremt de ikke meldte sig frivilligt. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at der under øvelserne anvendes afhøringsmetoder, som strider imod Genèvekonventionen, om end de selvfølgelig bruges, for at de pågældende kan modstå tortur. Og er det ikke også rigtigt, at disse afhøringsofficerer ikke må lære noget af den tortur, de rent faktisk udøver, for at andre kan modstå tortur? Og er det ikke rigtigt, at den væsentligste uddannelse af afhøringsofficererne netop er afhøringer, som har en sådan karakter, at den må siges

at stride imod Genèvekonventionen, om end det altså er for at modstå tortur og ikke for at udøve tortur?

Forsvarsministeren (Engell):

Både hr. Albrechtsen og hr. Thoft blander tingene sammen på en helt urealistisk måde. Hr. Thoft var selv i folketinget på det tidspunkt, hvor vi havde drøftelsen i sidste omgang, og hr. Thoft husker formentlig mine svar på de spørgsmål, hr. Thoft stillede. Nu ved jeg ikke, om hr. Thoft var her, da vi begyndte behandling af dette spørgsmål i salen, men jeg skal bare rekapitulere mit første svar, hvori jeg sagde: forsvarskommandoen er enig med Lægeforeningen i, at anvendelse af visse af de metoder, der spilles under øvelserne, ville være konventionsstridig i en reel situation. Der er derfor allerede fastlagt klare spilleregler for øvelserne for at understrege, at det, der spilles under øvelserne, ikke må anvendes ved virkelige afhøringer i krigstid, hvor konventionerne ubetinget skal efterleves.

Jeg kan sige til både hr. Albrechtsen og hr. Thoft, at jeg føler, man benytter en sag, hvor vi taler om den uddannelse og den træning, vi giver i forsvaret, og som efter min opfattelse sker under betryggende former, på en politisk måde, som ikke er ganske rimelig.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 207 og 313

Inger Harms: spm. nr. S 232

Pelle Voigt: spm. nr. S 236–239

Thoft: spm. nr. S 241 og 259

Lohmann: spm. nr. S 249

Maisted: spm. nr. S 252

Carsten Andersen: spm. nr. S 255 og 256

Albrechtsen: spm. nr. S 263, 264 og 309

Bente Juncker: spm. nr. S 265

Hanne Severinsen: spm. nr. S 274

Kaj Poulsen: spm. nr. S 278–280

Elisabeth Bruun Olesen: spm. nr. S 281